

(g) Zvláštní pozornost by měla být kladena na kvalitu horního povrchu podkladu betonu k dosažení optimální přilnavosti krycí vrstvy.

Podle provedených pozorování se puchýře neobjevovaly u krycích vrstev ze stíraných pryskyřičných maltových vrstev a to pro jejich větší odpor k deformaci a větší propustnost v příčném směru.

Literatura

[1] Informační materiál firmy: *Hammond Concrete Testing Servis Ltd*, TERFA Technical Oeport, London 1991, 5 s.

Ing. Vladimír Šimeček, Tlapáková 4, 700 30 Ostrava 3

RECENZE

Concrete Structures/Euro-Design Handbook

Redigoval Prof. Josef Eibl, Technická univerzita v Karlsruhe

Vydalo nakladatelství Ernst & Sohn, Berlin

1. vydání, 1995

764 stran, příbl. 500 obrázků, tabulek a grafů

Cena: 79,- GBP

Mnoho betonářských statiků nepochybně zná docela dobře německé "betonkalendry" (*Beton-Kalender*), nebo se na ně alespoň mlhavě pamatuje. Začaly vycházet v roce 1906, a mají tedy za sebou skoro devadesátiletou tradici. Přestože nebyly nikdy šity na československé normy, poskytovaly betonkalendry vynikající službu – našly se v nich odpovědi na mnoho praktických otázek, se kterými se statik setkává při navrhování betonových konstrukcí. Zpočátku to byla jen tenká jednosvazková příručka kapsního formátu, později už dvousvazková a od nedávné doby se vydává každoročně ve formátu dvojnásobném. Objem betonkalendru roste úměrně množství poznatků v oboru betonového stavitelství.

S příchodem eurokódů se do jednotlivých vydání betonkalendru dostaly také evropské předpisy a před časem byl jeho první svazek zcela revidován. Obsahuje nyní informace týkající se především navrhování konstrukcí podle ENV 1992-1-1. Nakladatelství *Ernst & Sohn* se rozhodlo spolu se současným hlavním redaktorem betonkalendru, profesorem *Josefem Eiblem* z Karlsruhe, vydat tento svazek v angličtině. Tím se evropským inženýrům dostává do ruky mimořádně cenná pomůcka, použitelná při projektování kdekoli v Evropě i jinde. Mezi autory jsou zatím jen němečtí odborníci, ale nakladatelství předpokládá, že na dalších vydáních budou spolupracovat i specialisté z jiných evropských zemí.

Při zpracování *paneurovské betonářské příručky* se využilo všech zkušeností získaných během mnohaleté tvorby a používání betonkalendru. Texty, obrázky, grafy i tabulky jsou zpracovány s obvyklou německou důkladností a s vysokým stupněm profesio-

nality. Pozoruhodná je úroveň překladu do angličtiny; text se čte hladce, a je dobře srozumitelný i těm, kteří angličtinu sice plynule neovládají, ale mají základní znalosti odborného názvosloví.

Příručka má šest hlavních kapitol:

A Beton (104 strany)

B Zatížení stavebních konstrukcí (32 s.)

C Navrhování betonových konstrukcí podle ENV 1992-1-1 (172 s.)

D Navrhování železobetonových a předpjatých konstrukcí namáhaných ohybem, smykem a kroucením (144 s.)

E Dimenzování štíhlých prvků (62 s.)

F Evropské normy (239 s.)

Veškerý výklad je podán na pozadí evropských předpisů EN a ENV a dále těch norem ISO, které se při navrhování betonových konstrukcí mohou nějak uplatnit. Příručka obsahuje ovšem i mnoho informací o technologiích, pro něž zatím žádné předpisy zpracovány nejsou (např. o vláknobetonu).

Důležitým prvkem příručky jsou zpracované příklady. Množství tabulek a grafů dokumentuje, že manuálnímu výpočtu není v Evropě stále ještě konec. Příručka umožňuje rychlou kontrolu výsledků získaných z počítače nebo kapsní kalkulačky. Publikace je vybavena podrobným rejstříkem, který v našich příručkách často postrádáme. Bohaté jsou seznamy literatury; zde se však měli vydavatelé omezit jen na citace děl, rozšiřujících praktickou aplikaci a vynechat práce výzkumné povahy.

Concrete Structures/Euro-Design Handbook má velkou naději stát se evropskou referenční příručkou. Náklady na zpracování technické literatury vzrostly v posledních desetiletích nad únosnou míru, takže v oblastech s málo rozšířenými jazyky se stále více přistupuje k používání podkladů v angličtině. Dnes je to charakteristické především pro Skandinávii, a můžeme očekávat, že se k tomu dospěje i v Česku. Publikaci můžeme proto doporučit našim statikům jako jeden z kroků do inženýrské Evropy.

Milík Tichý

O betonu a zdivu v českých časopisech

STAVEBNÍ OBZOR ♦ V č. 1995/5 se píše o *stříkaném betonu* (Pavel Polák). Zesilováním nosníků na ohyb přilepením páskové oceli se zabývají Tomáš Vaněk, Josef Bulvas a Luboš Podolka; popisují výsledky zkoušek a uvádějí některé teoretické vztahy pro dimenzování. Jiří Studnička s kolektivem píše o ocelobetonových silničních mostech. ♦ V č. 1995/6 najdeme článek o požárním návrhu ocelobetonových konstrukcí (Jiří Studnička). Pozoruhodný je příspěvek o recyklaci stavebních materiálů (Antonín Vaněk), kde se uvádějí cenné informace o metodách demolice.

MATERIÁLY A TECHNOLOGIE PRO STAVBU ♦ V č. 1995/3 prvního ročníku tohoto nového časopisu, kterým se oboacují naše zdroje informací, má dva pro nás zajímavé texty, a to o vápenopískových cihlách (Jozef Špánik) a o pálených cihlách (Dušan Charamza).

STAVITEL ♦ Upozorňujeme především na články v č. 1995/4 až 7 věnované systémovým bedněním "Hünnebeck", "Noe", "Paschal" a "Wendler" (Karel Vejvara). ♦ V č. 4 je informace o některých zařízeních používaných při zpracování betonu a zajímavý příspěvek o samopřekládacím bednění použitém při betonáži vysokých štíhlých pilířů. Při rekonstrukcích betonových konstrukcí se mohou hodit poznatky o demoliční hmotě "Sumic" (Vlastimil Šorm). ♦ Vodotěsnosti betonových konstrukcí se zabývá krátký článek v č. 5. V témže čísle se dočteme o některých problémech strahovského tunelu v Praze (František Tydlitát, Ivan Mišina) a o opravě Mánesova mostu přes Vltavu (Petr Špaček). ♦ O rozsáhlém použití betonu při rekonstrukci Tereziánského dvora ve Štýrském Hradci se dočteme v č. 6. ♦ Rekonstrukci historického Poštovního dvora v Karlových Varech se zabývá Zdeněk Matějka v č. 7.

Redakce